

บทที่ 5

ผลกระทบของนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนต่อผู้ประกอบการ สถาบันการเงิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการภายใต้โครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นส่วนประกอบในสินค้าจำนวน 6 ราย ซึ่งแบ่งเป็นผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน และได้รับอนุมัติจากสถาบันการเงิน จำนวน 5 ราย และผู้ประกอบการที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน จำนวน 1 ราย ได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1) ผู้ประกอบการที่ผ่านการอนุมัติสินเชื่อ และเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

1.1) ผู้ประกอบการที่ 1

1.1.1) การประกอบธุรกิจอื่นมาก่อน

ทำธุรกิจซ่อมและประกอบรถมอเตอร์ไซด์โบราณ และผลิตยานพาหนะขับเคลื่อนสี่ล้อที่สามารถใช้ปฏิบัติงานได้ในทุกภูมิภาค (รถ ATV)

1.1.2) การพัฒนาสินค้าที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

เนื่องจากเคยทำงานด้านวิจัย และพัฒนาของหน่วยงานทหาร และมีความรู้ในด้านวิศวกรรมยานยนต์ ประกอบกับเป็นผู้ผลิตยานพาหนะขับเคลื่อน (รถ ATV) อยู่แล้ว และได้จัดจำหน่ายให้กับหน่วยงานทหาร แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีบริษัทคู่แข่งในลักษณะเดียวกันหลายบริษัททั้งในและต่างประเทศ จึงมีความคิดที่จะพัฒนาต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ยานพาหนะเดิมที่บริษัทได้ผลิตอยู่ก่อนแล้ว จนได้เกิดแนวคิดเรื่องปัญหาในการป้องกันอัคคีภัยในพื้นที่ทุรกันดานที่ระดับเพลิงขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงจุดเกิดเหตุได้ เพราะถนนแคบ หรือปัญหาไม่มีน้ำใกล้เคียงสถานที่เกิดเหตุ จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาอุปกรณ์สำหรับดับเพลิงเพื่อติดกับยานพาหนะที่บริษัทผลิตอยู่ เพื่อใช้ในการดับเพลิงในพื้นที่ทุรกันดานได้สะดวก รวดเร็ว และสามารถจัดเก็บน้ำได้ในตัวคล้ายอุปกรณ์ดับเพลิงที่ติดตามอาคาร

ระยะเวลาที่ใช้ในการคิดค้น และทดสอบทั้งหมดประมาณ 3 ปี คือ ระยะเวลาในการออกแบบชิ้นส่วนประกอบในแต่ละส่วนของอุปกรณ์ดับเพลิง พร้อมอุปกรณ์ในการติดตั้งกับ

ยานพาหนะ 1 ปี การสร้างต้นแบบ รวมแก้ไข ปรับปรุง รวม 1 ½ ปี และทดสอบสมรรถนะของ รถดับเพลิง และอุปกรณ์ดับเพลิง ประมาณ 6 เดือน

บริษัทใช้ทุนส่วนตัวจากการจำหน่ายยานพาหนะขับเคลื่อน (รถ ATV) และขอทุนวิจัย จากสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ในการจัดทำต้นแบบบางส่วน สถาบันการเงิน และจากเงินกู้ยืมในระบบ

1.1.3) เหตุผลของการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.1.3.1) เหตุผล

สาเหตุจากความต้องการเงินทุนในการพัฒนาตัวถังดับเพลิงให้มีความคล่องตัว และเพิ่มสมรรถนะในการใช้งานได้หลายอย่างตามความต้องการของลูกค้าที่ต้องการ และต้องการใช้ เพื่อเป็นต้นทุนในการจ้างผลิต (Out Source) การจ้างแรงงาน การตรวจสอบ การทดสอบ และการบำรุงรักษา ตามปกติไม่สามารถขอกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ เพราะต้องใช้สินทรัพย์ปกติในการค้ำประกัน เช่น ที่ดิน อาคาร ซึ่งบริษัทไม่มีหลักทรัพย์เหล่านี้ในการค้ำประกัน จากลักษณะของธุรกิจ ทำให้บริษัทต้องจดทะเบียนสิทธิบัตร เพื่อคุ้มครองชิ้นงาน และความคิดสร้างสรรค์ในการคิดค้นวิจัย และพัฒนา บริษัทจึงมีเอกสารสิทธิในการใช้เป็นหลักค้ำประกันสินเชื่อจากสถาบันการเงิน แทนสินทรัพย์อื่น

1.1.3.2) เงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ

บริษัทต้องดำเนินงานไปแล้ว 4 เดือน ธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย จึงให้วงเงินสินเชื่อเป็นงวดๆ ตามผลการดำเนินงานของบริษัทที่นำมาเสนอในแต่ละงวด มีระยะเวลาในการชำระคืน 9 เดือน หากไม่สามารถชำระหนี้ได้หมดภายในระยะเวลาที่กำหนด บริษัทสามารถทำการปรับโครงสร้างหนี้ได้อีกครั้งละ 6 เดือน และเมื่อบริษัทชำระหนี้ครบแล้ว สามารถกู้เงินต่อได้อีก แต่ต้องเสนอแผนธุรกิจมาใหม่

1.1.3.3) ขั้นตอนและวิธีการ

บริษัทได้จดทะเบียนจำนวน 2 ทะเบียน คือ ออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นการออกแบบรูปแบบภายนอกของตัวอุปกรณ์ดับเพลิง และจดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งเป็นการออกแบบ คิดค้นระบบการทำงานภายในของตัวอุปกรณ์ดับเพลิง ระยะเวลาในการตรวจสอบข้อมูล รวมถึงระยะเวลาในการประกาศสิทธิเพื่อป้องกันข้อโต้แย้ง 2 ปี และไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน เนื่องจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาต้องการสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ และนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ในเชิงพาณิชย์ตามนโยบายการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็น

การเขียนแผนธุรกิจเพื่อเสนอฝ้ายสินเชื่อของสถาบันการเงิน บริษัทที่ไม่มีประสบการณ์ในการเขียนแผนธุรกิจเสนอต่อสถาบันการเงินทำให้ต้องว่าจ้างฝ้ายสินเชื่อของสถาบันการเงินอื่นและพนักงานสินเชื่อของสถาบันการเงินนั้นในการเขียนแผนธุรกิจ ซึ่งมีการแก้ไขถึง 3 ครั้ง ทำให้ใช้ระยะเวลาในการเสนอแผนธุรกิจ และการตรวจสอบนาน โดยเสียค่าใช้จ่าย 100,000 บาท ค่าประเมินราคา คือ 10% ของวงเงินอนุมัติ รวมเสียค่าใช้จ่ายในการขอกู้เงินประมาณ 200,000 บาท

1.1.3.4) ปัญหา

1. ผู้ประกอบการไม่มีความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการเขียนแผนธุรกิจทำให้ใช้ระยะเวลา และเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากในการจ้างเขียน
2. ตลาดภายในประเทศ กลุ่มลูกค้าของบริษัทมีเฉพาะหน่วยงานราชการที่ต้องใช้วิธีประมูลราคาในการจัดซื้อจัดจ้าง บริษัทต้องมีผู้ร่วมประเมิน 3 รายด้วยกัน แต่ผู้ประกอบการเป็นเพียงรายเดียวในประเทศไทย ทำให้ต้องประมูลแข่งกับประเทศจีน ซึ่งมีต้นทุนต่ำกว่าทำให้ประมูลไม่ได้
3. เอกสารรับรองมาตรฐานต่างๆในประเทศไทยไม่เป็นระบบสากล ทำให้ไม่สามารถขยายตลาดไปยังต่างประเทศได้
4. ระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารในการจดทะเบียนกับกรมทรัพย์สินทางปัญญานาน และการจดทะเบียนในประเทศไทยไม่ได้คุ้มครองไปยังต่างประเทศ ทำให้เสียผลประโยชน์เชิงธุรกิจ และเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม
5. เครือข่ายในการสนับสนุนในแง่ธุรกิจ เช่นการให้คำปรึกษา การหาตลาดกลุ่มเป้าหมาย และการสนับสนุนด้านทุนในการวิจัยมีน้อย และไม่เพียงพอต่อการแข่งขันในปัจจุบัน
6. ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อค่อนข้างนาน และวงเงินที่ให้น้อยเกินไป เจ้าหน้าที่สินเชื่อของสถาบันการเงินยังมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านทรัพย์สินทางปัญญา และการประเมินสินทรัพย์น้อย
7. การสนับสนุนแหล่งทุนด้านวิจัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (สวทช.) ให้ทุนวิจัยเพียงบางส่วน เฉพาะโครงสร้าง (Model) ยังไม่ได้รวมระบบต่างๆ ของถึงดับเพลิง และยานพาหนะ

1.1.4) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.1.4.1) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าโครงการ

1. เงินทุน เพื่อใช้ในการพัฒนาต่อยอดสินค้าให้มีคุณสมบัติหลากหลายตามความต้องการในการใช้งานของกลุ่มลูกค้า

2. กรมทรัพย์สินทางปัญญา และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยได้เชิญให้ไปออกงานนิทรรศการต่างๆ เป็นการประชาสัมพันธ์บริษัท และตัวสินค้า

3. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กแห่งประเทศไทย ได้จัดอบรมการเขียนแผนธุรกิจในการยื่นขอสินเชื่อ และมีโครงการฟุ่มเฟือยผู้ประกอบการในการคำแนะนำ และปรึกษาปัญหาในการยื่นขอสินเชื่อ และประกอบธุรกิจ

1.1.4.2) ความพอเพียงของวงเงินสินเชื่อที่ได้รับ

วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติน้อยเกินไป จากการยื่นขอสินเชื่อ 5 ล้านบาท แต่ได้รับเพียง 2 ล้านบาท ไม่เพียงพอต่อผลิตสินค้าจำหน่าย แต่ใช้เฉพาะการพัฒนาสินค้า ทดสอบ ปรับปรุง ดัดแปลงคุณภาพก่อนการนำสินค้าไปเสนอขายเท่านั้น และต้องติดต่อผ่านเจ้าหน้าที่ระดับสูงในการเข้าชี้แจงเพื่อนำเสนอลักษณะของสินค้า และตลาดในการจำหน่าย พร้อมทั้งมีข้าราชการระดับสูงเป็นผู้รับรองตัวบุคคล รวมทั้งบริษัทยังต้องใช้ทุนส่วนตัว และกู้ยืมระบบในการนำมาพัฒนา จำหน่ายและบำรุงรักษา

1.1.4.3) ประโยชน์ของสิ่งที่ได้รับในแต่ละประเภท

1. ทำให้มีเงินทุนเพิ่มขึ้นในการพัฒนาสินค้าให้มีประสิทธิภาพก่อนนำสินค้าส่งลูกค้า

2. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากการออกแสดงนิทรรศการตามที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กแห่งประเทศไทย เป็นผู้จัด ทำให้บริษัทฯ ได้รับความสนใจ และเป็นการเปิดตัวสินค้าให้แพร่หลาย จากเดิมที่เคยออกแสดงตามงานมอเตอร์โชว์ และงานสัมมนา

3. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ได้จัดอบรมการเขียนแผนธุรกิจในการยื่นขอสินเชื่อ และมีโครงการฟุ่มเฟือยผู้ประกอบการในการคำแนะนำ และปรึกษาปัญหาในการยื่นขอสินเชื่อ และประกอบธุรกิจ

1.1.4.4) สิ่งที่อยากได้ และคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ

1. ให้สถาบันการเงินประเมินสินค้า และธุรกิจ โดยดูจากต้นทุนต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบสินค้า ลักษณะของตลาด และกลุ่มเป้าหมาย
2. อยากให้งานที่ใช้จัดแสดงนิทรรศการ หรือเป็นการเปิดตัวสินค้ามีหลากหลายรูปแบบ จะได้มีกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมกับทุกประเภทกิจการ
3. อยากให้ธนาคารได้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานว่ามีปัญหา หรืออุปสรรคใดบ้างในการดำเนินงาน จะได้เข้ามาแนะนำ หรือปรึกษา

1.1.5) สภาพธุรกิจหลังเข้าร่วมโครงการ

1.1.5.1) สภาพธุรกิจโดยรวม

บริษัทได้พัฒนาระบบยานพาหนะให้ลูกค้ามีทางเลือกมากขึ้น เช่น เปลี่ยนจากระบบเกียร์ธรรมดา เป็นเกียร์อัตโนมัติ พัฒนาจากถังดับเพลิงที่ติดอยู่กับตัวรถเป็นตัวถังดับเพลิงเคลื่อนที่มีล้อลาก เป็นต้น และสามารถขยายตลาดไปยังโรงงานเอกชนขนาดใหญ่ นอกเหนือจากการขายให้หน่วยงานราชการ

1.1.5.2) สภาพธุรกิจส่วนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ

สามารถพัฒนาถังดับเพลิงให้ตรงตามความต้องการของตลาดมากขึ้น โดยได้ทุนจากการเข้าร่วมโครงการ และทุนจากการขายเฉพาะยานพาหนะอย่างเดียว และบริษัทเป็นที่รู้จักมากขึ้นทั้งตลาดในประเทศ และต่างประเทศ และบริษัทเป็นที่ยอมรับของสถาบันการเงินในขอเงินสินเชื่อ บริษัทวางแผนจะขยายสินค้าไปจำหน่ายในประเทศแคนาดาซึ่งต้องการมาตรฐานต่างๆ สูง หากบริษัทสามารถรักษาคุณภาพให้เป็นมาตรฐานได้ และขายสินค้าในประเทศแคนาดาได้จะเป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศด้วย

1.1.5.3) ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการ

การมีโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีข้อดีเรื่องการเปิดโอกาสให้สามารถนำสินค้าที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ และการใช้เวลาในการคิดค้น สามารถนำเอกสารสิทธิ์มาเป็นหลักประกันในการยื่นกู้กับสถาบันการเงินได้ โดยสถาบันการเงินให้การยอมรับ ทำให้เกิดความต้องการพัฒนาสินค้าไปเรื่อยๆ เพราะมีทุนในการสนับสนุน

ข้อเสียของโครงการ ส่วนใหญ่อยู่ที่มาตรการสนับสนุนต่างๆ ไม่มี เช่น การรับรองใบอนุญาตที่เน้นมาตรฐานระดับสากล การให้ทุนสนับสนุนด้านการวิจัยเพิ่ม เป็นต้น ทำให้บริษัทไม่สามารถขยายสินค้าไปต่างประเทศได้ และระบบการตรวจสอบของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในการ

1.1.6) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

1.1.6.1) มีหน่วยงานที่สนับสนุนการทำวิจัย และพัฒนาอย่างจริงจัง โดยให้ทุนในการสนับสนุนครบวงจรตั้งแต่ต้น ไม่ใช่เพียงบางส่วนงานของชิ้นงาน

1.1.6.2) การสนับสนุนในด้านต่างๆ นอกเหนือจากการกระตุ้นให้จดสิทธิบัตร และนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ เช่น ระบบมาตรฐานในเอกสารรับรองต่างๆ การหาตลาด และเป็นพี่ปรึกษาด้านปัญหาต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจ เช่น อยากรส่งออกขายต่างประเทศ ต้องติดต่อที่หน่วยงานไหน และต้องใช้เอกสารใดบ้างในการติดต่อ ในกรณีของบริษัทต้องขอใบรับรองยานพาหนะจากกรมขนส่ง และใบรับรองจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพราะถ้าต้องติดต่อหาข้อมูลเองทำให้เสียเวลาในการติดต่อว่าต้องไปหน่วยงานไหน เสียค่าใช้จ่ายหลายครั้งเป็นต้น และไม่สามารถนำไปขายต่างประเทศได้ทำให้ขายตลาดไม่ได้ ซึ่งทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ

1.1.6.3) ระยะเวลาในขั้นตอนการตรวจสอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญาควรแบ่งกลุ่มในการตรวจสอบใหม่สำหรับผู้ที่ต้องการจดสิทธิบัตรที่ง่าย ๆ หรือต้องการจดสิทธิบัตร เพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ จะช่วยเพิ่มความรวดเร็วในการตรวจสอบ ซึ่งส่งผลเสียต่อการประกอบธุรกิจ เพราะขณะรอยื่นจดทะเบียน ไม่สามารถจำหน่ายสินค้านั้นได้

1.1.6.4) การมีนโยบายส่งเสริมให้ส่วนราชการไทยสนับสนุนสินค้าของไทยที่มีคุณภาพเท่าเทียมสากล เช่น บริษัทเป็นผู้ผลิตเพียงรายเดียวในประเทศไทย ไม่สามารถขายสินค้าให้หน่วยงานราชการได้ ต้องประมูลแข่งกับสินค้าในประเทศจีน ซึ่งมีต้นทุนต่างๆ ทั้งต้นทุนการผลิต และต้นทุนจากการขอเอกสารต่ำกว่า จึงเป็นปัญหาในการประมูล

1.2) ผู้ประกอบการที่ 2

1.2.1) การประกอบธุรกิจอื่นมาก่อน

เดิมเป็นช่างซ่อมเครื่องจ่ายน้ำมันอยู่ประเทศสวีเดน และมองว่าประเทศไทยมีการนำเข้าเครื่องจ่ายน้ำมันจากประเทศสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่งมีราคาสูง ทำให้เกิดความคิดที่จะทำกิจการผู้จ่ายน้ำมัน โดยเป็นผู้ผลิต จัดจำหน่าย และซ่อมบำรุง

1.2.2) การพัฒนาสินค้าที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ขณะผลิต และจัดจำหน่าย ได้มีการหาข้อมูลจากผู้ซื้อ ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) สหกรณ์การเกษตร กลุ่มผู้ผลิตพืชไร่ และปั้มน้ำมัน ทำให้รู้ถึงความต้องการในการใช้

บริษัท ได้คิดค้น และใช้เวลาปรับปรุงไปเรื่อยๆ เป็นเวลา 5 ปี จนได้ผู้จำหน่ายน้ำมันที่เป็นที่ยอมรับภายในจังหวัด และจังหวัดข้างเคียง บริษัทจึงได้นำมาจดสิทธิบัตร เพื่อปกป้องสิทธิในการฟ้องร้องกับผู้ละเมิด

1.2.3) เหตุผลของการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.2.3.1) เหตุผล

สาเหตุหลัก คือ ต้องการเงินทุน เพื่อขยายกิจการ และนำมาใช้ในการพัฒนาสินค้าจากเดิมที่ต้องใช้ทุนส่วนตัว และต้องการเป็นลูกค้าของธนาคาร เพื่อให้มีประวัติในการขอกู้เงินในอนาคต ซึ่งก่อนเข้าร่วมโครงการฯ ไม่มีธนาคารโดยอมรับในสินค้า และธนาคารไม่รู้จักสิทธิบัตร จึงประเมินราคาไม่ได้ และธนาคารไม่แน่ใจว่าธุรกิจจะทำได้หรือไม่ สามารถตลาดจัดจำหน่ายได้จริงหรือไม่ จึงไม่สามารถกู้เงินจากธนาคารได้

1.2.3.2) เงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ

ได้ยื่นขอสินเชื่อกับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย โดยใช้เอกสารสิทธิ์ประเภทสิทธิบัตร เป็นหลักค้ำประกันเพียงอย่างเดียว ได้รับอนุมัติสินเชื่อวงเงินประมาณ 500,000 บาท ระยะเวลาผ่อนชำระ 3 ปี โดยธนาคารจ่ายเงินให้ครั้งเดียวเป็นก้อนในปัจจุบันได้ผ่อนชำระสินเชื่อครบตามกำหนดแล้ว โดยเริ่มผ่อนชำระตั้งแต่ปี 2548 และปัจจุบันไม่สามารถขอกู้จากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยได้ เนื่องจากเปลี่ยนแปลงรัฐบาล

1.2.3.3) ขั้นตอนและวิธีการ

ระยะเวลาในการขอสิทธิบัตร ใช้เวลาตรวจสอบ 4 ปี ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา สำนักจดทะเบียนใช้ระบบเรียงตามลำดับตามเอกสารการยื่นแบบขอจดทะเบียน เสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน 500 บาท เนื่องจากมีสิทธิบัตรอยู่ก่อนที่จะมีโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญา จึงนำสิทธิบัตร และแผนธุรกิจไปติดต่อขอยื่นกู้กับธนาคาร ใช้ระยะเวลาในการพิจารณารวม 7 เดือน จึงได้รับอนุมัติสินเชื่อ

1.2.3.4) ปัญหา

1. ระยะเวลาในยื่นขอจดทะเบียนสิทธิบัตรกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา และกระบวนการตรวจสอบเอกสารนานถึง 4 ปี ในช่วงที่รอทำให้ไม่สามารถขายสินค้า

2. พนักงานสาขาของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในต่างจังหวัดยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในทรัพย์สินทางปัญญา และโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ทำให้ต้องเดินทางมาติดต่อขอยื่นกู้ที่สำนักงานใหญ่ในกรุงเทพ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม และเสียเวลาในการประกอบธุรกิจ

3. การสนับสนุนด้านทุนในการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เน้นให้ทุนในการต่อยอดธุรกิจ การบริหารจัดการของบริษัท แต่ไม่ได้ให้ทุนในการคิดค้น หรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ

4. ระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินนาน ทำให้บริษัทขาดสภาพคล่องในการหมุนเวียนเงินทุน

5. สถาบันการเงินประเมินราคาสินค้าให้ต่ำ ซึ่งสถาบันการเงินพิจารณาเฉพาะรายได้ที่จะได้รับจากการขายสินค้า ไม่ได้วิเคราะห์ถึงตลาด หรือกลุ่มเป้าหมายของสินค้าในระยะยาว

6. การสนับสนุนในด้านเครือข่ายในต่างจังหวัดยังมีน้อย หรือแทบไม่มี เช่น การหาบริษัทร่วมทุน และการหาตลาดสินค้าใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

7. ประเทศไทยขาดการออกเอกสารในการรับรองคุณภาพของสินค้า ซึ่งผู้จำหน่ายน้ำมันจัดเป็นสินค้าอันตราย ผู้ผลิตต้องมีใบรับรองที่ได้มาตรฐานสากล เช่น ใบรับรองที่ออกในประเทศเยอรมัน จึงจะสามารถนำสินค้าไปขายยังตลาดต่างประเทศได้

1.2.4) สิ่งที่ได้รับการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.2.4.1) สิ่งที่ได้รับการเข้าโครงการ

1. แรงจูงใจในการพัฒนาสินค้า และประดิษฐ์คิดค้นผู้จำหน่ายน้ำมันแบบใหม่ ให้ทันต่อสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน เช่น ผู้จำหน่ายน้ำมันแบบยอเดอเรียญ ผู้จำหน่ายก๊าซหุงต้ม (LPG) และ NGV เป็นต้น

2. เงินทุนจากสถาบันการเงิน ทำให้บริษัทมีทุนเพิ่มขึ้นในการขยายกิจการ เช่น ขยายการจำหน่ายไปทั่วประเทศในลักษณะปั้มน้ำมันขนาดเล็ก ขยายตลาดผู้จำหน่ายน้ำมันไปยังบริษัทน้ำมันขนาดใหญ่ เช่น บางจาก เซลล์ เป็นต้น

3. กรมทรัพย์สินทางปัญญา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประชาสัมพันธ์ให้กับบริษัท ในลักษณะจัดแสดงนิทรรศการในงานต่างๆ สัมภาษณ์ลงเอกสาร และสื่อวิทยุ

4. สินค้าสามารถเป็นที่ยอมรับของสถาบันการเงินได้ จากที่ไม่มีสถาบันการเงินไม่ยอมรับในตัวสินค้า และสิ่งประดิษฐ์ที่มาจากความคิดสร้างสรรค์

1.2.4.2) ความพอเพียงของวงเงินสินเชื่อที่ได้รับ

วงเงินที่ได้รับอนุมัติน้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาสินค้า เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนา และหาข้อมูลนานถึง 5 ปี เป็นลักษณะลองผิดลองถูกจึงไม่ได้คิดต้นทุนในระยะแรก ต้นทุนมีทั้งในส่วนที่เป็นวัสดุภายนอก และโปรแกรมระบบคอมพิวเตอร์ (ซอฟต์แวร์) ในการควบคุมหัวจ่ายน้ำมัน ในระยะหลังบริษัทมีต้นทุนเฉลี่ยต่อ 1 ตู้ 1 สายจ่าย 110,000 บาท ซึ่งเป็นต้นทุนเฉพาะค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ค่าจ้างผลิต และค่าแรง

1.2.4.3) ประโยชน์ของสิ่งที่ได้รับในแต่ละประเภท

1. แรงจูงใจในการพัฒนาสินค้า และประดิษฐ์คิดค้นตู้จ่ายน้ำมันแบบใหม่ ให้ทันต่อสภาวะแวดล้อมปัจจุบัน และลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการปั้มน้ำมันขนาดเล็กในต่างจังหวัดได้มีกิจการเป็นของตัวเอง เพราะเสียค่าใช้จ่ายต่ำในการซื้อตู้จ่ายน้ำมัน และเป็นตัวอย่างในการให้คนไทยเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถนำมาใช้ได้จริง และประกอบเป็นธุรกิจได้

2. เงินทุนจากสถาบันการเงิน ทำให้บริษัทมีทุนเพิ่มขึ้นในการขยายกิจการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ และการประชาสัมพันธ์ได้ทั่วประเทศ รวมทั้งประเทศข้างเคียง เช่น ลาว กัมพูชา

3. กรมทรัพย์สินทางปัญญา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประชาสัมพันธ์ให้กับบริษัท ในลักษณะจัดแสดงนิทรรศการในงานต่างๆ สัมภาษณ์ลงเอกสาร และสื่อวิทยุ ทำให้บริษัทเริ่มเป็นที่รู้จัก ซึ่งบริษัทสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ได้ส่วนหนึ่ง และหน่วยงานจะเชิญให้ไปจัดนิทรรศการต่างๆ ซึ่งบริษัทจะเลือกไปจัดในนิทรรศการที่มีสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มเป้าหมายคล้ายๆ กัน และงานนิทรรศการที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก เพราะบริษัทต้องเสียค่าพาหนะ และค่าขนส่งเอง

4. สินค้าสามารถเป็นที่ยอมรับของสถาบันการเงินได้ จากที่ไม่มีสถาบันการเงินไม่ยอมรับในตัวสินค้า และสิ่งประดิษฐ์ที่มาจากความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถนำเอกสารสิทธิ์จากการไปจดทะเบียนมาใช้ค้ำประกันแทนหลักทรัพย์อื่นในการขอสินเชื่อได้ แม้วงเงินจะไม่สูงมากนัก แต่บริษัทก็สามารถลดการใช้ทุนส่วนตัวลง และมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ซึ่งการเป็นที่ยอมรับของสถาบันการเงิน บริษัทถือว่าเป็นการได้รับการยอมรับในเรื่องสินค้า และความสามารถสร้างรายได้จากสินค้าชนิดนี้ เพื่อนำมาใช้หนี้คืนได้ในระยะเวลาที่กำหนด

1.2.4.4) สิ่งที่อยากได้ และคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ

1. การสนับสนุนด้านทุนในการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ อย่างครบวงจร เพื่อกระตุ้นให้คนไทยที่มีความคิด หรือกำลังประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ แต่ขาดทุนทรัพย์ในการทำให้สิ่งประดิษฐ์มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในตลาด

2. เครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การออกไปรับรองเอกสารที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสากล ตลาดสินค้าใหม่ ๆ ที่มีกลุ่มเป้าหมายในด้านอุตสาหกรรมทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อสามารถขยายตลาดไปยังต่างประเทศ

3. การมีนโยบายให้สนับสนุนสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ เพื่อลดต้นทุนการนำเข้า ผู้ประกอบการรายเล็กๆ สามารถดำเนินธุรกิจ หรือสร้างธุรกิจใหม่ได้ และบริษัทขนาดใหญ่ เช่น การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ได้เห็นถึงคุณภาพ และความสามารถของผู้ผลิตผู้จำหน่ายน้ำมันคนไทย ซึ่งนโยบายควรจริงจังกับการสนับสนุนนี้

4. ระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารของกรมทรัพย์สินทางปัญญานานเกินไป ทำให้ไม่อยากรับการคิดค้น หรือสร้างสรรค์สินค้าอื่นไปยื่น เช่น ลิขสิทธิ์โปรแกรมระบบคอมพิวเตอร์ เพราะระหว่างที่รอการตรวจสอบไม่สามารถผลิตสินค้าจำหน่ายได้ และต้องผ่านกระบวนการในการหาทุนในการจัดจำหน่าย การขยายตลาด ซึ่งผู้ประกอบการมีอายุมากแล้วจะทำให้เกิดปัญหาด้านการเข้าถึงทุน และการนำไปพัฒนา

1.2.5) สภาพธุรกิจหลังเข้าร่วมโครงการ

1.2.5.1) สภาพธุรกิจโดยรวม

บริษัทได้จ้างผลิตโครงสร้างที่ทำจากโลหะ และจ้างผลิตโปรแกรมระบบคอมพิวเตอร์ (Hard were) แล้วนำมาประกอบเอง โดยผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ (QC) โดย 1 ผู้ใช้ระยะเวลาในการผลิต 3 วัน ปัจจุบันบริษัทดำเนินธุรกิจผลิต จำหน่าย ซ่อมบำรุงตู้จำหน่ายน้ำมันมา 7 ปี กลุ่มเป้าหมาย หรือตลาดผู้ซื้อ คือ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร กลุ่มองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์กรบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ผู้ประกอบการปั้มน้ำมันขนาดเล็ก บางจาก และเซลล์ ซึ่งครอบคลุมทั่วประเทศ และประเทศข้างเคียง เช่น ลาวเข้ามาซื้อตู้จำหน่ายน้ำมันจากบริษัทและขนส่งกลับประเทศเอง และจากสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันบริษัท ลดการผลิตเพื่อจำหน่ายลง เน้นการซ่อมบำรุงแทน เพื่อประหยัดต้นทุน

1.2.5.2) สภาพธุรกิจส่วนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ

บริษัทสามารถเป็นที่รู้จักในกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ จากการใช้ประชาสัมพันธ์ ออกแสดงตามงานนิทรรศการ และตามสื่อต่างๆ ทำให้บริษัทสามารถขยายกิจการเป็นธุรกิจปั้มน้ำมัน

1.2.5.3) ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการ

ข้อดีของโครงการฯ คือ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยมีแรงจูงใจจากสถาบันการเงินพิจารณา และให้วงเงินสินเชื่อ ทำให้เห็นว่าสามารถนำความคิดสร้างสรรค์ที่มีไปใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจได้ และเอกสารสิทธิ์ที่ได้สามารถใช้เป็นหลักประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้ โดยไม่ต้องมีสินทรัพย์อื่นค้ำประกันร่วม เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ไม่มีทุน แต่มีความคิด

ข้อเสีย คือ การจดทะเบียนสิทธิบัตร และนำออกจำหน่าย ถ้าผู้ไปยื่นจดทะเบียนไม่มีการปกป้อง หรือการเผยแพร่ข้อมูลการประดิษฐ์ไม่มีความรัดกุม จะทำให้เกิดการลอกเลียนแบบขึ้นได้ และวงเงินที่ได้รับอนุมัติน้อยเกินไปไม่พอต่อการพัฒนา หรือขยายกิจการได้อย่างเต็มที่ ถ้าเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ วงเงินที่ได้จากสถาบันการเงินจะไม่เพียงพอต่อประกอบธุรกิจได้เลย

1.2.6) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

โครงการฯ ควรมีมาตรการเสริมเพื่อสนับสนุนในด้านต่างๆ มากกว่านี้ และควรมีการติดตามถึงปัญหา อุปสรรคต่างๆ ในการเข้าสู่ตลาด และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนนำสิ่งที่คิดค้นไปจดทะเบียน และจัดจำหน่าย โดยไม่ต้องกลัวการถูกลอกเลียนแบบ เช่น บริษัทได้รับอนุมัติวงเงินมา สถาบันการเงินไม่เคยติดตามผลการดำเนินงานว่ามีปัญหาอะไรหรือไม่ หากยังมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ และปัญหาด้านเอกสารรับรองมาตรฐานต่างๆ ของไทยยังขาดมาตรฐาน และไม่เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศทำให้ขยายตลาดไปต่างประเทศไม่ได้ ส่วนปัญหาการลอกเลียนแบบบริษัทได้วางระบบค่อนข้างซับซ้อน และรัดกุม และพัฒนาไปเรื่อยๆ เพื่อป้องกันการเลียนแบบ ทำให้เห็นว่าหากบริษัทมีการพัฒนาตลอดเวลาจะช่วยป้องกันการเลียนแบบได้ และหากผู้คิดค้นมีทุนในการพัฒนา คำนึงว่า หาข้อมูล และมีมาตรการเสริมในการรองรับ เช่น ตลาดสินค้า ใบรับรองมาตรฐาน จะทำให้คนนำสิทธิบัตรไปใช้ในเชิงพาณิชย์เพิ่มขึ้น

1.3) ผู้ประกอบการที่ 3

1.3.1) การประกอบธุรกิจอื่นมาก่อน

รับสินค้าจำพวกถุงการบูร ถุงหอมมาขาย และมีความคิดว่าจะทำขายได้เอง จะได้ทำถุงใส่ที่มีความหลากหลายเป็นที่ดึงดูดใจแก่ผู้ซื้อ เช่น รูปตุ๊กตาต่างๆ ที่สามารถใช้เป็นสิ่งของตกแต่งในรถ หรือบ้านได้ หลังจากทำสินค้าขายได้และได้รับการตอบรับจากลูกค้าดี จึงเกิดความคิดที่จะนำสมุนไพรต่างๆ มาทำผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรอื่นๆ เช่น ยาต้ม แชมพู สบู่ เป็นต้น โดยใช้ทุนส่วนตัวในการทดลองและพัฒนาไปเรื่อยๆ

1.3.2) การพัฒนาสินค้าที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน
 สินค้าที่นำมาเข้าร่วมโครงการฯ คือ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพรโดยได้ไปจด
 เครื่องหมายการค้า จัดทำการหาข้อมูล พัฒนา ทดลองคุณสมบัติของสมุนไพรไปเรื่อยๆ และแจก
 ให้ลูกค้าทดลองใช้ก่อนจึงผลิตขาย เนื่องจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีคู่แข่งมาก ต้องพัฒนา และผลิต
 สินค้าใหม่ๆ ออกจำหน่ายตลอด

1.3.3) เหตุผลของการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.3.3.1) เหตุผล

ต้องการเงินทุนเพื่อขยายกิจการ และเดิมได้เป็นลูกค้าเก่าของธนาคารออมสินในการ
 ขอสินเชื่อ โดยใช้บุคคลค้ำประกัน ประกอบกับเป็นลูกค้าที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดี และมีเอกสาร
 สิทธิอยู่ก่อนแล้ว ธนาคารจึงแนะนำให้เข้าร่วมโครงการฯ เพราะสามารถใช้เอกสารสิทธิเพียงอย่าง
 เดียวในการเป็นหลักประกัน

1.3.3.2) เงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ

ธนาคารออมสินได้จ่ายเงินให้เป็นก้อน โดยมีอัตราดอกเบี้ยตามปกติ วงเงินที่ได้รับ
 300,000 บาท ระยะเวลาให้กู้ 3 ปี และต้องผ่านการอบรมเรื่องการเขียนแผนธุรกิจสำหรับ
 ผู้ประกอบการ เพื่อให้ประกอบในการยื่นขอสินเชื่อ ซึ่งต้องนำธุรกิจที่คิดจะขอกู้มาเขียนจริงๆ โดย
 มีเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินคอยให้คำปรึกษา และแก้ไขให้ เมื่อเขียนผ่านจะได้รับใบรับรองการ
 ผ่านการอบรม และนำแผนธุรกิจนั้นไปยื่นกับเจ้าหน้าที่สินเชื่อในการขอจริง

1.3.3.4) ขั้นตอนและวิธีการ

ได้จดเครื่องหมายการค้าตั้งแต่ปี 2545 ซึ่งใช้เวลาไม่นาน เพราะไม่ต้องใช้ขั้นตอนใน
 การตรวจสอบมากนัก ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนประมาณ 1,000 บาท ส่วนระยะเวลาที่ใช้
 ในการยื่นขอกู้เงิน และสถาบันการเงินพิจารณาอนุมัติเพียง 15 วัน เพราะทำธุรกิจนี้มาก่อนที่จะ
 เข้าร่วมโครงการฯ หลายปี มีตลาด และกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน และมีผลประกอบการที่ผ่าน
 ค่อนข้างดี ประกอบกับสถาบันการเงินเป็นผู้แนะนำให้เข้าโครงการฯ จึงได้รับการพิจารณาเร็ว

1.3.3.5) ปัญหา

ปัญหาที่พบในการเข้าโครงการฯ มีเพียงระยะเวลาในการสอนเขียนแผนธุรกิจสั้น
 เกินไปประมาณ 3 สัปดาห์ ทำให้ไม่ค่อยเข้าใจวิธีการคิดมากนัก และวิธีการสอนรวบรัดเกินไปทำ
 ให้ไม่เข้าใจถึงขั้นตอนต่างๆ เท่าที่ควร หากในอนาคตต้องเขียนขอกู้เองโดยไม่มีเจ้าหน้าที่คอย
 ชี้แนะตลอดอาจไม่สามารถเขียนเองได้

1.3.4) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.3.4.1) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าโครงการ

1. เงินทุนเพื่อใช้ในการนำไปขยายกิจการจากตลาดในกลุ่มเป้าหมายเดิมไปสู่ตลาดในกลุ่มเป้าหมายใหม่ พัฒนaborรจกัณท์ให้สวยงามน่าใช้ และขยายกำลังการผลิต

2. เครื่องหมายการค้าเป็นที่รู้จักมากขึ้น จากการได้รับการเชิญไปจัดแสดงนิทรรศการที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา และธนาคารออมสินเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน และได้การประชาสัมพันธ์ผ่านตามเอกสารเผยแพร่ทั้งของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ธนาคารออมสิน และสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

1.3.4.2) การได้รับสินเชื่อเพียงพอกับที่ยื่นขอสินเชื่อหรือไม่

วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติพอเพียงพอต่อการขยายกิจการ เพิ่มกำลังผลิต และปรับปรุงborรจกัณท์ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นงานใช้ฝีมือมีเครื่องจักรขนาดเล็กที่ใช้ต้นทุนไม่มาก แต่เป็นการทยอยซื้อเครื่องจักรให้พอดีกับปริมาณตลาดที่ต้องการ เพื่อสามารถนำเงินทุนที่ได้รับมาบวกกับเงินทุนส่วนตัวเพียงเล็กน้อยก็สามารถขยายกิจการได้

1.3.4.3) ประโยชน์ของสิ่งที่ได้รับในแต่ละประเภท

1. ทำให้มีเงินทุนเพิ่มขึ้นโดยใช้ทุนส่วนตัวเพียงเล็กน้อยในการขยายกิจการ หาตลาดใหม่ ปรับปรุงborรจกัณท์ต่างๆ ซื้อเครื่องจักรเพิ่มเติม จ้างให้ผู้อื่นผลิตให้ และประชาสัมพันธ์สินค้าได้

2. ได้รับความสนใจจากกลุ่มเป้าหมายใหม่จากการออกแสดงนิทรรศการที่ได้เชิญไป โดยเสียค่าใช้จ่ายเฉพาะการเดินทาง และนำสินค้าไปวางแสดง รวมทั้งมีผู้สนใจที่จะนำสินค้าไปวางขาย ซึ่งถือว่าการเปิดตัวสินค้า และขยายตลาดไปด้วย โดยไม่ต้องมีต้นทุนในการประชาสัมพันธ์มากนัก

1.3.4.4) สิ่งที่อยากได้ และคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ

1. ให้มีการจัดอบรมด้านการพัฒนาอาชีพ นอกเหนือจากการอบรมด้านการเขียนแผนธุรกิจ เพราะจะได้เกิดแนวคิดในการจะพัฒนาต่อยอดสินค้า หรือมาดัดแปลงให้เข้ากับสินค้าเดิมที่มี

2. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการต่างๆ รู้ว่ากรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีตลาดนัดทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นแหล่งรวมของผู้ประกอบการที่คิดจะซื้อ หรือขาย

1.3.5) สภาพธุรกิจหลังเข้าร่วมโครงการ

1.3.5.1) สภาพธุรกิจโดยรวม

เดิมทำธุรกิจเป็นอาชีพเสริม ซึ่งผลิตเองคนเดียว และฝากขายตามร้านค้า ร้านสะดวกซื้อในปั้มน้ำมันบางแห่ง เมื่อกลุ่มลูกค้าโตขึ้นต้องใช้แรงงานในครัวเรือนผลิต และขยายสถานที่ฝากขายโดยวางขายตามร้านสะดวกซื้อในปั้มน้ำมันหลายแห่ง

1.3.5.2) สภาพธุรกิจส่วนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ

กลุ่มตลาดขยายเพิ่มขึ้น โดยมีผู้ติดต่อนำสินค้าไปขาย และวางขายตามซุ้มในห้างสรรพสินค้าเอง ทำให้ต้องพัฒนา ปรับปรุงสินค้าเพิ่มขึ้น ซื่อเครื่องจักรต่างๆ ในการประหยัดเวลา และเพื่อความมั่นใจในเรื่องของความสะอาด และจ้างแรงงานในการผลิตสินค้า เพราะกำลังผลิตในครัวเรือนไม่เพียงพอ ซึ่งสินค้าสมุนไพรมีเหมือนกันมากเป็นตลาดคู่แข่งกันสูง จึงเน้นเรื่องคุณภาพ ความสวยงาม คงทน ไม่มีสารทำให้สินค้าแปรสภาพได้ และพัฒนาสินค้าให้มีทางเลือกหลากหลายขึ้น

1.3.5.3) ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการ

โครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีข้อดีเรื่องการเปิดโอกาสให้เข้าถึงแหล่งทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งเดิมจดเครื่องหมายการค้าหลังจากที่กลุ่มลูกค้ายอมรับ และให้ความสนใจในตัวสินค้า เพื่อต้องการให้ลูกค้ารู้จัก และเลือกซื้อสินค้าของเครื่องหมายการค้านี้ โดยไม่มีความคิดว่าเครื่องหมายการค้าจะนำมาใช้เป็นหลักประกันได้ จึงทำให้เกิดแรงจูงใจที่พัฒนาสินค้าใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

ข้อเสียของโครงการฯ คือ การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักถึงความสำคัญของการจดทะเบียนสิทธิที่นอกเหนือจากการทำให้คนรู้จักชื่อสินค้า หรือป้องกันสิทธิ์จากการลอกเลียนแบบ ความแตกต่างระหว่างการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และไม่จดทะเบียนการค้า ว่าในระยะยาวจะมีผลในเชิงพาณิชย์อย่างไร และการนำเอกสารสิทธิไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้เป็นที่ยอมรับของสถาบันการเงินต้องทำอย่างไร

1.3.6) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

1. การประชาสัมพันธ์ของโครงการฯ ไม่อธิบายให้ชัดเจนว่าทรัพย์สินทางปัญญาชนิดใดบ้างที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ได้ เงื่อนไขในการเข้าโครงการเป็นอย่างไร ทำให้ไม่มีความสนใจ ซึ่งหากไม่ได้รับการเสนอแนะจากสถาบันการเงินจะเข้าใจว่าต้องผลิตสินค้าใหม่ขึ้นมา หรือเฉพาะสิทธิบัตรถึงจะนำมาเข้าโครงการฯ ได้

2. ผู้ผลิตสินค้าจำนวนมากมีการปรับปรุง พัฒนา คิดค้นสินค้าให้มีคุณสมบัติแตกต่างไปจากเดิม แต่ไม่ได้นำไปจดเครื่องหมายการค้า หรือเอกสารสิทธิใดๆ เพราะไม่เข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ประกอบกับเป็นคนธรรมดา หรือชาวบ้านที่ไม่ค่อยมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ จึงควรมีการรณรงค์ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และความสำคัญในการจดเอกสารสิทธิ เพื่อช่วยป้องกันคนอื่นที่มีความเข้าใจความสำคัญในการจดเอกสารสินค้านั้นไปจดเครื่องหมายการค้าเป็นของตนเอง

1.4) ผู้ประกอบการที่ 4

1.4.1) การประกอบธุรกิจอื่นมาก่อน

มีกิจการโรงกลึงรับจ้างผลิตเครื่องจักร และแบบแม่พิมพ์ต่างๆ เป็นเวลาหลายปี เริ่มมีแนวคิดในการทำเครื่องล้อคเกียร์ และเบรกรถยนต์ จากข่าวรถยนต์ถูกขโมยมากขึ้น และเคยรับจ้างผลิตอุปกรณ์ล้อคเกียร์ที่ต้องเจาะตัวรถ และเชื่อมต่อกับสายไฟในรถยนต์ ทำให้ตัวรถเสียหาย เกิดสนิม หรือไฟฟ้าลัดวงจรได้ง่าย และไม่สามารถป้องกันการถูกขโมยได้ จึงเริ่มออกแบบ คิดค้น พัฒนา และปรับปรุง อุปกรณ์ล้อคที่ไม่ต้องเจาะรถ หรือทำให้รถเสียหาย และต้องใช้เวลาในการทำลายอุปกรณ์ล้อคคนานถึง 3 ชั่วโมง ในการพัฒนาทำมาเรื่อยๆ ตลอดเวลา ขณะที่ทำกิจการรับจ้างผลิต ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทดลองแบบลองผิดลองถูกนานกว่า 4 ปี และได้นำสินค้าไปจดสิทธิบัตรเพื่อแสดงถึงควมมีศักยภาพในการคิดค้นของคนไทย

1.4.2) การพัฒนาสินค้าที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

เมื่อได้เข้าร่วมโครงการฯ แล้ว สินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาดสามารถขายได้ และติดตลาด ทำให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนา ปรับปรุงสินค้า และคิดค้นสินค้าใหม่ๆ ขึ้น เช่น อุปกรณ์ล้อคเกียร์ของรถยนต์ที่ใช้เกียร์ธรรมดา เกียร์อัตโนมัติ กุญแจล้อค เพราะมีทุนในการพัฒนาได้ และมีตลาดที่จะขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น และมีสินค้าเป็นของตนเองไม่ต้องรับจ้างเป็นงานหลัก

1.4.3) เหตุผลของการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.4.3.1) เหตุผล

ก่อนมีโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน ไม่สามารถนำสินค้าไปยื่นขอคุ้มครองจากสถาบันการเงินได้ โดยสถาบันการเงินให้เหตุผลว่าสินค้าไม่น่าจะขายได้ ถึงแม้จะมีสิทธิบัตร และสิทธิบัตรไม่มีมูลค่า สถาบันการเงินไม่ยอมรับเป็นหลักประกัน ทำให้ต้องใช้ทุนส่วนตัว และกู้หนี้ยืมสินในระบบในการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย เมื่อมีโครงการและมีเอกสารสิทธิจึงนำมาใช้เป็นหลักประกัน เพื่อขอเงินกู้ในการขยายกิจการ

1.4.3.2) เงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ได้ให้วงเงินสินเชื่อ 1,500,000 บาท ในการใช้สิทธิบัตรเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน ระยะเวลา 5 ปี โดยให้เป็นก้อน ระยะเวลาในการพิจารณาประมาณ 4 เดือน หลังจากนั้นได้นำเครื่องหมายการค้าเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันได้รับเงิน 500,000 บาท ระยะเวลา 3 ปี รวมกู้ได้ 2,000,000 บาท

1.4.3.3) ขั้นตอนและวิธีการ

เนื่องจากไม่มีความรู้เรื่องการจดทะเบียนสิทธิ จึงใช้ระยะเวลาในการศึกษาเรื่องการถือครองสิทธิของสิทธิบัตรใช้เวลา 6 เดือน ส่วนระยะเวลาในการตรวจสอบสิทธิบัตรของกรมทรัพย์สินทางปัญญา 5 ปี เสียค่าธรรมเนียมประมาณ 1,000 บาท และระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงิน 3 เดือน

1.4.3.4) ปัญหา

1. กรมทรัพย์สินทางปัญญา และสถาบันการเงินต้องการสร้างชื่อเสียง จึงพยายามกดดันให้บริษัททำการประชาสัมพันธ์ ขยายตลาด เพื่อให้โครงการฯ เป็นที่ยอมรับ หรือเป็นจุดขายให้โครงการฯ โดยไม่ได้รับการปรึกษาเท่าที่ควร และพยายามให้บริษัทก้าวกระโดดในลักษณะเกินตัว ทั้งที่บริษัทยังไม่มีความพร้อมในเรื่องทุนที่ต้องใช้ในการขยายผลผลิตตลาด หรือกำลังการผลิต

2. ปัญหาเรื่องการเขียนแผนธุรกิจเพื่อประกอบการยื่นขอสินเชื่อ เนื่องจากไม่มีความรู้ ประกอบกับจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา จึงไม่สามารถเขียนเองได้ ต้องให้คนรู้จักเป็นผู้เขียนให้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ

1.4.4) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.4.4.1) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าโครงการ

1. เงินทุนเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า จากปกติสินค้าไม่สามารถเป็นที่ยอมรับของสถาบันการเงิน

2. ได้ความรู้ในการทำธุรกิจเพิ่มขึ้น ได้แก่ การเขียนแผนธุรกิจ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ประกอบการรายอื่น

3. ได้รับความสนใจจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรเผยแพร่เรื่องการนำทรัพย์สินทางปัญญามาใช้ในเชิงพาณิชย์ และได้รับเชิญไปออกแสดงนิทรรศการ

1.4.4.2) ความพอเพียงของวงเงินสินเชื่อที่ได้รับ

วงเงินที่ได้รับอนุมัติมากกว่าวงเงินที่ขอกู้ เนื่องจากไม่ได้จัดต้นทุนในการคิดค้น และไม่มีความรู้ในการคาดการณ์ตลาด จึงยื่นขอกู้เพียง 900,000 บาท เพราะขณะนั้นคิดว่าสถาบันการเงินให้เท่าไรก็ได้ตามราคาที่เหมาะสม และเนื่องจากไม่มีแผนประชาสัมพันธ์ ทางสถาบันการเงินเลยบวกค่าประชาสัมพันธ์ธุรกิจให้อีกรวม 1,500,000 บาท เนื่องจากเป็นรายแรกในการเข้าโครงการ จึงต้องการให้ทุนพอที่บริษัทจะทำตลาดได้ และสามารถชำระเงินคืนได้ในระยะยาว พร้อมทั้งโครงการ ต้องการให้บริษัทเป็นตัวอย่างในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการรายอื่นเข้าร่วมโครงการ ด้วย

1.4.4.3) ประโยชน์ของสิ่งที่ได้รับในแต่ละประเภท

1. มีเงินทุนในการผลิตสินค้าเพื่อวางจำหน่าย และสามารถขยายกิจการเพิ่ม
2. สามารถเปิดตัวสินค้าให้เป็นที่รู้จัก และยอมรับจากตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ คู่ซ่อมรถยนต์ และสื่อต่างๆ ว่าสินค้าสามารถป้องกันการถูกขโมย และไม่ทำให้ระบบต่างๆ ในรถยนต์เสียหาย
3. สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ประกอบการต่างๆ จากการได้เป็นวิทยากรรับเชิญในการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ในเชิงพาณิชย์ และประโยชน์ที่ได้รับ ทำให้เกิดความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งในเรื่องการทำธุรกิจ การหาตลาด หาแหล่งสนับสนุนด้านค่าใช้จ่ายต่างๆ

1.4.4.4) สิ่งที่อยากได้ และคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ

1. การให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจ การหาตลาด ทำให้ต้องเสียเวลาในการค้นหาข้อมูลเอง เนื่องจากเป็นบริษัทรับจ้างผลิตมาก่อน เมื่อต้องมาผลิต และจัดจำหน่ายเองจึงเกิดปัญหาในระยะแรกๆ
2. เนื่องจากไม่ได้จัดเอกสารในการรับรองมาตรฐาน จึงเน้นคุณภาพของสินค้า และบริการหลังการขาย จึงอยากให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ออกไปรับรองมาตรฐานกำกับดูแล และตรวจสอบบริษัทที่มาขอไปรับรอง เพราะบางบริษัทเมื่อได้รับไปรับรองไปแล้ว ไม่ได้รักษาคุณภาพตามเดิม และขายสินค้าในราคาที่สูงขึ้น เป็นการเอาเปรียบลูกค้า และทำให้ลูกค้าไม่มีความมั่นใจในคุณภาพของสินค้าที่ผลิตโดยคนไทย
3. รณรงค์ให้ประชาชน โดยเฉพาะบุคลากรในหน่วยงานรัฐต่างๆ เข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาว่าทำให้เกิดผลประโยชน์อย่างไร หากคนไทยสามารถ

4. สนับสนุนการวิจัยในวัตถุประสงค์บางประเภทที่ต้องนำเข้าไปให้สามารถหาวัตถุประสงค์ทดแทนในประเทศได้ หรือลดต้นทุนในการนำเข้า

5. ให้คนไทยมีความกระตือรือร้นในการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ และนำมาจดสิทธิบัตรเพื่อนำไปใช้ในการหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ในภาคอุตสาหกรรมและทางสังคม เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายในการฟ้องร้องในกรณีมีคนลอกเลียนแบบแทนที่จะคิดค้นแล้ววางขายโดยไม่ได้จดทะเบียนสิทธิ หรือคิดค้นนำไปจดทะเบียน แล้วทิ้งไว้เฉยๆ เพราะไม่มีหน่วยงานใดมาแนะนำว่าจดแล้วควรทำอะไรต่อ ดำเนินธุรกิจอย่างไร ผู้คิดค้นบางรายไม่มีความเข้าใจจึงขายความคิดให้ผู้อื่นนำไปจดสิทธิบัตร และหาประโยชน์จากความคิดนั้นแทน

6. ผู้คิดค้นบางรายไม่มีทุนในการทดลอง ปรับปรุง หรือคิดค้นเพิ่มเติม แต่มีแนวคิด ควรมีหน่วยงานที่รับคัดเลือกแนวคิดเหล่านั้น แล้วให้ทุนในการทดลองในโครงการที่มีความเป็นไปได้

1.4.5) สภาพธุรกิจหลังเข้าร่วมโครงการ

1.4.5.1) สภาพธุรกิจโดยรวม

จากเดิมเป็นผู้รับจ้างผลิต เมื่อเข้าโครงการสามารถเปลี่ยนมาเป็นเจ้าของกิจการ สามารถมีสินค้าเป็นของตนเอง ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และมีความมั่นคงเพิ่มขึ้น

1.4.5.2) สภาพธุรกิจส่วนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ

สามารถขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น มีลูกค้าเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาสินค้าใหม่ๆ ขึ้นมา และกำลังจะนำไปจดสิทธิบัตรเพิ่ม อนาคตกำลังขยายตลาดในลักษณะตัวแทนจำหน่ายตามจังหวัดทั่วทุกภูมิภาค และกำลังศึกษาข้อมูลด้านตลาดต่างประเทศ เพื่อขยายกิจการ

1.4.5.3) ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการ

ผลกระทบที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ คือ สามารถใช้เอกสารสิทธิที่มีอยู่ต่อไปเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันได้ โดยไม่ต้องมีสินทรัพย์อื่นค้ำเพิ่มเติม ทำให้มีเงินทุนเพิ่มขึ้น ส่วนวงเงินที่ได้รับจากการประเมินมูลค่าของสถาบันการเงินที่พิจารณาถึงความสามารถในการสร้างรายได้จากสินค้าที่มีนวัตกรรมเป็นส่วนประกอบ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะผลิต คิดค้นสินค้าใหม่ๆ ขึ้นมา เพื่อให้เป็นที่ต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ข้อเสียของโครงการ คือ สถาบันการเงินอนุมัติเงินกู้แล้ว และพยายามผลักดันให้ขยายกิจการ หรือขยายตลาด เพื่อต้องการประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ โดยไม่ได้รับการปรึกษาเท่าที่

1.4.6) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

1. หากต้องการขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการปกป้องคุ้มครองสิทธิในประเทศที่จะนำสินค้าไปขาย ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการไปจดทะเบียนคุ้มครอง หากขายสินค้าหลายประเทศต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น ทำให้ต้นทุนของสินค้าเพิ่มขึ้น ควรมีมาตรการส่งเสริม สนับสนุน เรื่องการขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศ และช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน พร้อมทั้งคำแนะนำ เรื่องสิทธิ หรือผลประโยชน์ต่างๆ หากมีการจดทะเบียนคุ้มครองสินค้าที่ต่างประเทศ

2. รณรงค์ให้ประชาชนรู้จักสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และนำสิ่งที่สร้างสรรค์นั้นมาจดทะเบียน เพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ หรือภาคอุตสาหกรรมได้ แทนที่จะจดสิทธิแล้วเก็บเอาไว้ หรือไม่กล้านำมาผลิตเพราะกลัวสินค้าถูกลอกเลียนแบบ เนื่องจากต้องเปิดเผยสูตร หรือวิธีการ ซึ่งในการจดจริงๆ แล้ว ไม่จำเป็นต้องบอกส่วนประกอบ หรือสูตรทั้งหมด หรือสูตรนั้นต้องซับซ้อนพอสมควร ต้องใช้ระยะเวลาในการลอกเลียนสูตร ทำให้ต้นทุนในการเลียนแบบจะสูงกว่าต้นทุนของสินค้าที่จดสิทธิ และสินค้าที่จดสิทธิถูกต้อง ได้ทำการพัฒนาหนีการลอกเลียนแบบนั้นไปแล้ว ทำให้ไม่ต้องกลัวในเรื่องนี้ ซึ่งคนส่วนใหญ่จะกลัว เพราะไม่รู้ว่าทำอย่างไร ทำให้ประเทศขาดแคลนสินค้าที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ต้องนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมในราคาสูง

3. ในเรื่องของมีความคิด แต่ไม่มีทุนในการทดลอง วิจัย หรือสร้างต้นแบบ ยังไม่มีหน่วยงานของภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนในลักษณะเริ่มต้น หน่วยงานจะเข้ามาสนับสนุนในระยะที่มีต้นแบบแล้ว แต่ต้องการทุนเพิ่มในการแก้ไข ปรับปรุง จึงนำต้นแบบนั้นไปเสนอ ถ้าเป็นสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ มีความเป็นไปได้ในการนำมาใช้สูง หน่วยงานจึงสนับสนุนเพียงบางส่วน หรือเข้ามาในลักษณะขอร่วมทุน แต่ไม่ได้ให้คำปรึกษา เข้ามาเพียงดูแลเรื่องบริหารจัดการเท่านั้น

1.5) ผู้ประกอบการที่ 5

1.5.1) การประกอบธุรกิจอื่นมาก่อน

เปิดร้านซักอบรีด โดยได้นำน้ำยาซักผ้าใหม่ที่ใช้สูตร และกรรมวิธีในการทำน้ำยาซักและอบผ้าใหม่ให้คงความเงางาม ซึ่งทำสืบเนื่องมาจากสมัยรุ่นตา ยาย

1.5.2) การพัฒนาสินค้าที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

หลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการฯ แล้ว มีลูกค้าที่เป็นข้าราชการนำผ้าไหมมาให้ทางร้าน ชักให้ และติดใจ จึงบอกต่อๆ กัน ทำให้เกิดความคิดที่จะทำน้ำยาขายในกรณีของลูกค้าไม่ยอม นำมาซักที่ร้าน เพราะราคาในการซักผ้าไหมค่อนข้างแพง จะได้ทำให้ไม่ต้องเสียลูกค้า และยัง มีรายได้จากการขายน้ำยา ซึ่งสามารถหาลูกค้าได้ง่ายกว่า

ผลตอบรับจากลูกค้าที่ซื้อสินค้าไปทำให้มีคนมารับซื้อน้ำยาไปขายเพิ่มขึ้น แต่ปัญหา ของน้ำยาที่ทำจากสมุนไพรแบบดั้งเดิมไม่สามารถเก็บรักษาได้นาน เพราะไม่มีสารกันเสีย จึงได้ เข้าร่วมโครงการบ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรีได้ จัดขึ้น จึงได้นำปัญหาเรื่องการเก็บรักษาน้ำยาไปปรึกษา ได้รับคำแนะนำให้มีการพัฒนาโดยใช้ สารเคมีบางอย่างที่ไม่มีผลกระทบต่อผ้าไหม หรือสิ่งแวดล้อม จึงได้เริ่มปรับปรุง พัฒนามาเรื่อยๆ จนได้น้ำยาในปัจจุบันที่มีคุณสมบัติที่ดีขึ้น เก็บรักษาได้ยาวนานขึ้น ซึ่งทุนที่ใช้ในการปรับปรุง คือ ทุนที่ได้จากธุรกิจซักอบรีด

1.5.3) เหตุผลของการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.5.3.1) เหตุผล

ได้รับการแนะนำจากกรมทรัพย์สินทางปัญญาให้มาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้ ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะสินค้าได้ตั้งชื่อไว้แต่ไม่ได้นำมาจด และมีเจ้าหน้าที่จากกรมฯ เป็น ลูกค้าที่ใช้บริการซักอบรีด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันผู้ผลิตรายอื่น ที่มีสินค้าคล้ายๆ กัน

เมื่อจดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้แนะนำให้เข้า โครงการฯ โดยใช้เอกสารสิทธิ์เป็นหลักทรัพย์สินในการค้ำประกันเงินกู้ เพื่อให้มีทุนในการหมุนเวียน ธุรกิจ และปรับปรุงคุณภาพของสินค้า

1.5.3.2) เงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ

วงเงินที่ได้รับการอนุมัติจากธนาคาร 170,000 บาท เงื่อนไขในการชำระหนี้ 3 ปี ระยะเวลาที่สถาบันการเงินใช้ในการพิจารณา 3 สัปดาห์ เพราะมีธุรกิจอยู่แล้ว สถาบันการเงินได้ ให้เงินมาเป็นก้อน เพราะวงเงินน้อย

1.5.3.3) ขั้นตอนและวิธีการ

ระยะเวลาที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาใช้ในการตรวจสอบเครื่องหมาย ประมาณ 1 เดือน สาเหตุที่ใช้เวลาน้อย เนื่องจากรู้จักกับเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน จึงทำให้ใช้เวลาไม่นาน ในการตรวจสอบ และต้องผ่านการอบรมเรื่องการเขียนแผนธุรกิจ เพื่อใช้ในการยื่นขอกู้เงิน

1.5.3.4) ปัญหา

1. การหาตลาดต่างประเทศ เช่น ประเทศเพื่อนบ้านที่มีผ้าไหม หรือประเทศจีน ซึ่งประเทศบางประเทศมีการจำกัดสินค้าที่มีสารเคมีบางประเภทเป็นส่วนประกอบ จึงทำให้ต้องเสียเวลาในการหาข้อมูลศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุง หรือพัฒนาสินค้าให้สามารถนำไปขายต่างประเทศได้ โดยไม่รู้ว่าจะปรึกษาหรือหาข้อมูลได้จากที่ไหนบ้าง ทำให้อาจเข้าสู่ตลาดได้ช้ากว่าผู้ที่สามารถเข้าหาข้อมูลได้รวดเร็วกว่า

2. ระยะเวลาในการเขียนแผนธุรกิจสั้นเกินไป ทำให้ไม่ค่อยเข้าใจมากนัก เวลาเขียนแผนธุรกิจเองจึงทำไม่ค่อยได้ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการส่งลูกชายไปเรียนเพิ่มเติมตามโครงการที่สถาบันการเงิน หรือหน่วยงาน มหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นผู้จัดอบรมเกี่ยวกับการเขียนแผนธุรกิจ จึงสามารถเขียนได้

1.5.4) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

1.5.4.1) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าโครงการ

1. เงินทุนในการหมุนเวียนธุรกิจ เพื่อใช้ในการขยายกิจการ และพัฒนา

2. ได้ความรู้ในการทำธุรกิจเพิ่มขึ้น เช่นการเขียนแผนธุรกิจ การแลกเปลี่ยนความรู้จากผู้ประกอบการรายอื่น

3. ได้รับการประชาสัมพันธ์สินค้าโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จากการได้รับเชิญไปจัดแสดงนิทรรศการที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือสถาบันการเงินเป็นผู้จัด

4. สินค้าเป็นที่ยอมรับของตลาดได้รวดเร็ว เพราะคนจำตราสินค้าได้

1.5.4.2) ความพอเพียงของวงเงินสินเชื่อที่ได้รับ

วงเงินที่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยอนุมัติจัดว่าเพียงพอต่อการใช้เป็นเงินหมุนเวียน และใช้ในการปรับปรุงสินค้า เนื่องจากเป็นธุรกิจในครัวเรือนไม่ต้องลงทุนในตัวเครื่องจักรขนาดใหญ่ ประกอบกับมีธุรกิจซักรีดอยู่แล้ว ทำให้ไม่ต้องใช้เงินในส่วนของตัวเองในการพัฒนาตัวน้ำยาซักผ้าไหม

1.5.4.3) ประโยชน์ของสิ่งที่ได้รับในแต่ละประเภท

1. มีเงินทุนเพิ่มขึ้นไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบ เพราะเป็นธุรกิจ ในครัวเรือน เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงพัฒนาสินค้าไม่ได้ใช้เพื่อขยายร้านซักรีด และเป็นภูมิปัญญา

2. มีความรู้ในการเขียนแผนธุรกิจเพิ่มขึ้น และมีโอกาสได้เจอ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำธุรกิจ หรือแลกเปลี่ยนความคิดในเรื่องตัวสินค้ากับผู้ประกอบการรายอื่นๆ ที่มีประเภทสินค้าคล้ายคลึงกัน และมีเอกสารสิทธิ์เหมือนกัน

3. จากการได้ไปจัดแสดงสินค้า หรือได้สัมภาษณ์ลงเอกสาร แจกของหน่วยงาน ทำให้มีผู้สนใจเพิ่มขึ้น บอกต่อกัน เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายด้านการตลาด และสื่อต่างๆ ก็ลงข่าวสารให้ไม่ต้องเสียเวลาไปทำการตลาด หรือประชาสัมพันธ์เอง

4. เมื่อสินค้ามีตราที่ถูกต้อง ทำให้สามารถขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น และไม่ต้องกลัวหากมีขายสินค้าที่ใกล้เคียงกัน เพราะลูกค้าจำชื่อตราได้

1.5.4.4) สิ่งที่อยากได้ และคิดว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ

1. อยากให้สถาบันการเงินมีโครงการฯ นี้อยู่ เพราะกำลังทำสินค้าตัวใหม่ขึ้นมา ต้องใช้ทุนในการปรับปรุง พัฒนา ถ้าสถาบันการเงินไม่ยอมรับก็ต้องไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบแทน

2. ทำให้มีแรงกระตุ้น กล้าที่จะคิดค้นสิ่งใหม่ๆ หรือกล้าตัดสินใจเปลี่ยนแปลง เพราะมีความมั่นใจมากขึ้นว่าจะขายได้ ตลาดยอมรับ สถาบันการเงินยอมรับในเอกสารสิทธิ์หากต้องการเงินทุนในการพัฒนาต่อยอดสินค้า

3. รณรงค์ให้ประชาชนใช้สินค้าไทย เพราะสินค้าไทยก็มีคุณภาพเท่าเทียมหรือบางชนิดก็มีคุณภาพดีกว่าของต่างประเทศ ช่วยลดการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือย และการรณรงค์ยังส่งผลให้ผู้ประกอบการที่มีสินค้าในลักษณะภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ สามารถขายสินค้าได้ ซึ่งสินค้าที่มีลักษณะสมุนไพรไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

4. ส่งเสริม สนับสนุนให้นำสินค้าไทยส่งออกขายต่างประเทศ โดยสนับสนุนด้านข้อมูล เอกสารใบรับรอง ข้อจำกัดต่างๆ ในตัวสินค้า

5. รณรงค์ให้ผู้ประกอบการมาจดเอกสารสิทธิ์ให้ถูกต้อง นอกจากประโยชน์ด้านการลดหย่อนแบบแล้ว ยังได้ประโยชน์อีกหลายอย่างจากการจดเอกสารสิทธิ์ในระยะยาว เช่น สามารถนำมาใช้เป็นหลักค้ำประกันเงินกู้ได้ และสามารถเพิ่มมูลค่าให้สินค้า

1.5.5) สภาพธุรกิจหลังเข้าร่วมโครงการ

1.5.5.1) สภาพธุรกิจโดยรวม

สภาพโดยรวมมีรายได้เพิ่มขึ้นทั้งคนมาซื้อตัวสินค้า และใช้บริการซักอบรีด โดยเฉพาะผ้าไหม ซึ่งลูกค้าจะให้ความมั่นใจในคุณภาพมากขึ้น

1.5.5.2) สภาพธุรกิจส่วนที่เป็นผลจากการเข้าร่วมโครงการ

สินค้ามีคุณภาพดีขึ้น เป็นที่ยอมรับของลูกค้า สามารถขยายกิจการ โดยมีผู้มารับสินค้าไปขาย ทำให้รายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น และมีทุนที่จะพัฒนาสินค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพิ่มเติม

1.5.5.3) ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการ

ถ้าไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ คงไม่มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน และไม่ได้คิดจะพัฒนาต่อยอดสินค้าให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และไม่มีความคิดที่จะคิดค้นสินค้าใหม่ๆ ขึ้นมา แม้จะทำธุรกิจอยู่ก่อนแล้ว แต่เป็นธุรกิจเล็กๆ ถ้าขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจก็ต้องกู้หนี้ยืมสิน หรือใช้เงินส่วนตัวที่เก็บออมอยู่ และคงไม่คิดพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพในการเก็บรักษาที่นานขึ้น เพราะไม่รู้จะไปเอาทุนจากไหนในการปรับปรุง ส่วนการประชาสัมพันธ์ก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ เพราะได้รับเชิญ และได้ลงสื่อต่างๆ ซึ่งถ้าไม่มีโครงการฯ ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าจะติดตลาด และกว่าที่ลูกค้าจะให้การยอมรับ

1.5.6) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

1. รณรงคิให้ผู้ประกอบการที่มีผลิตภัณฑ์ หรือสินค้าจากภูมิปัญญาเดิม ได้ปรับปรุง พัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น จะได้มีความหลากหลาย และนำมาจดทะเบียนสิทธิเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในอนาคตได้

2. สร้างเครือข่ายเกี่ยวกับศูนย์อบรมต่างๆ เพื่อใช้ในการหาข้อมูลให้คำปรึกษาหรือปรับปรุงสินค้า และออกใบรับรองคุณภาพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัับผลิตภัณฑ์ให้ เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย

2) ผู้ประกอบการที่ไม่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

2.1) ผู้ประกอบการที่ 1

2.1.1) การประกอบธุรกิจอื่นมาก่อน

บริษัทมีธุรกิจส่งออกกล้วยไม้ไปต่างประเทศ และผลิตปุ๋ยสำหรับใส่ต้นไม้ทั่วไป ซึ่งบริษัทใช้ทุนส่วนตัว และจากการขอสินเชื่อจากธนาคารกสิกรไทย โดยกู้ในนามบริษัทและให้ผู้ถือหุ้นค้ำประกัน

บริษัทได้จดทะเบียนสิทธิบัตรในการพัฒนาจากปุ๋ยธรรมชาติมาเป็นอาหารเสริมสำหรับต้นไม้ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า โดยใช้ทุนจากการขายปุ๋ยธรรมชาติในการพัฒนา และใช้ระยะเวลาในการทดลอง ปรับปรุงมาตลอด

2.1.2) เหตุผลของการไม่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

2.1.2.1) เหตุผล

บริษัทไม่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน เพราะประกอบธุรกิจมานานทำให้มีทุนส่วนตัว และมีธุรกิจอื่นด้วย เมื่อทำการติดต่อหาข้อมูลจากโครงการ ทำให้รู้ถึงจำนวนวงเงินว่าสถาบันการเงินจะให้กู้ วงเงินไม่เกิน 500,000 บาท ถ้าววงเงินมากกว่านั้นต้องมีสินทรัพย์อื่นในการค้ำประกัน และเนื่องจากธุรกิจอาหารเสริมต้นไม้มียุทธศาสตร์จำนวนมาก และต้องใช้เวลาในการเก็บเงินจากการขายสินค้าได้ค่อนข้างนาน ทำให้ไม่สามารถมีรายได้ที่แน่นอนในการเขียนแผนธุรกิจ จึงไม่ต้องการกู้เงินในจำนวนที่น้อยกว่า 1 ล้านบาท และบริษัทไม่มั่นใจในสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ เช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และธนาคารออมสิน ซึ่งมักให้สินเชื่อตามนโยบายฯ แต่ไม่ได้ให้คำปรึกษาด้านการเงินที่ดี ข้อเสนอแนะทางการเงิน และการติดตามดูแล เท้ากับสถาบันการเงินเอกชนอื่น ประกอบกับเป็นลูกค้ากับธนาคารกสิกรไทยอยู่ก่อนแล้ว และธนาคารได้เสนองวงเงินให้สูงถึง 4 ล้านบาท พร้อมเขียนแผนธุรกิจให้ จึงไม่จำเป็นต้องเข้าโครงการฯ

2.1.2.2) ขั้นตอนและวิธีการ

บริษัทได้จดทะเบียนจำนวน 2 ทะเบียน คือ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าของอาหารเสริมสำหรับต้นไม้ ใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบนาน และเสียค่าธรรมเนียมในการยื่นขอจดทะเบียน 500 บาท ส่วนการพิจารณาสินเชื่อจากสถาบันการเงินใช้ระยะเวลาในการพิจารณาไม่ถึง 1 เดือน เนื่องจากเป็นลูกค้าเดิม และมีผลประกอบการอยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.2.3) ปัญหา

1. การให้ข้อมูลด้านการจดทะเบียนของกรมทรัพย์สินทางปัญญาไม่ละเอียดทำให้เสียเวลาในการตัดสินใจว่าจะเลือกจดทะเบียนอย่างไร และแต่ละอย่างมีความแตกต่างกันอย่างไร ให้ประโยชน์อะไรบ้างนอกจากการฟ้องร้องกรณีละเมิดอย่างเดียว
2. ระยะเวลาในการยื่นขอ และตรวจสอบทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญานานเกินไป ทำให้ไม่แน่ใจว่าจะสามารถจดทะเบียนได้หรือไม่ หรือบริษัทติดปัญหาในเรื่องใด และทำให้ไม่อยากจดทะเบียนเอกสารสิทธิ์
3. ไม่มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ข้อมูล และเป็นพี่ปรึกษาในการพัฒนาสินค้า การหาตลาด หรือจัดใบรับรองต่างๆ บริษัทต้องหาข้อมูลเอง ทำให้ใช้เวลามาก และไม่แน่ใจว่าถ้าจะขยายตลาดในอนาคตต้องทำอะไรเพิ่ม

4. การให้คำแนะนำ และปรึกษาด้านการเงินของหน่วยงาน
ภาครัฐ ยังไม่สามารถสร้างแรงจูงใจที่ยั่งยืน

2.1.4) สิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

2.1.4.1) สิ่งที่ได้รับ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าโครงการ

บริษัทได้มีโอกาสเข้าร่วมการฝึกอบรมของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในโครงการพุ่มพักผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนผู้ประกอบการให้สามารถเขียนแผนธุรกิจได้ เพื่อใช้ในการยื่นขอกู้ บริษัทเห็นว่ามีประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ที่ไม่เคยทำธุรกิจมาก่อน หรือผู้ประกอบการที่ไม่เคยเขียนแผนธุรกิจ ทำให้สามารถประมาณการณ และวางแผนทางการเงินในอนาคตได้ ทำให้รู้ถึงต้นทุนต่างๆ ที่ปกติบริษัทไม่เคยนำมาคิด เช่น ต้นทุนที่ใช้ในการคิดค้น ซึ่งเป็นการลองผิดลองถูก และการแจกสินค้าให้เกษตรกรทดลองใช้ เป็นต้น

2.1.4.2) การได้รับสินเชื่อเพียงพอกับที่ยื่นขอสินเชื่อหรือไม่

วงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติน้อยเกินไป จากการยื่นขอสินเชื่อ 5 ล้านบาท แต่ได้รับเพียง 2 ล้านบาท ไม่เพียงพอต่อผลิตสินค้าจำหน่าย แต่ใช้เฉพาะการพัฒนาสินค้า ทดสอบ ปรับปรุง ดัดแปลงคุณภาพก่อนการนำสินค้าไปเสนอขายเท่านั้น และต้องติดต่อผ่านเจ้าหน้าที่ระดับสูงในการเข้าชี้แจงเพื่อนำเสนอลักษณะของสินค้า และตลาดในการจำหน่าย พร้อมทั้งมีข้าราชการระดับสูงเป็นผู้รับรองตัวบุคคล รวมทั้งบริษัทยังต้องใช้ทุนส่วนตัว และหนี้ในระบบในการนำมาพัฒนา จำหน่ายและบำรุงรักษา

2.1.4.3) สิ่งที่อยากได้ และคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ

1. ระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ที่สั้นกว่านี้ เพราะทำให้บริษัทไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ ขณะที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้า

2. นโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนอย่างจริงจัง ตั้งแต่กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ นำไปจดทะเบียน นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ และด้านการตลาด เพราะปัจจุบันรัฐบาลมักสนับสนุนแค่การกระตุ้นอย่างเดียว แต่หาตลาดให้ไม่ได้ แก้ปัญหาให้ไม่ได้ หรือการเจรจาตกลงทางการค้ากับต่างประเทศ ประเทศไทยมักจะยอมให้กับต่างประเทศ ทำให้ผู้ผลิตเสียเปรียบในด้านต่างๆ เช่นมาตรฐาน เอกสารรับรอง เป็นต้น และยังเป็นการเพิ่มทุนให้กับผู้ผลิต ซึ่งภาครัฐไม่ได้ช่วยในทุนที่เพิ่มขึ้น

2.1.5) ประเมินผลสำเร็จหรือผลกระทบของโครงการ

บริษัทไม่ได้เข้าร่วมโครงการ เนื่องจากมีทุนส่วนตัว และได้รับข้อเสนอจากสถาบันการเงินนอกโครงการในการให้สินเชื่อ แต่ได้เห็นถึงผลดีของโครงการในการพยายามกระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสิ่งประดิษฐ์ และคิดค้นสิ่งใหม่ๆ เพราะหากมีการแข่งขันในสินค้าเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคจะได้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และสถาบันเริ่มยอมรับในการเอาความคิด หรือทรัพย์สินทางปัญญามาก่อนให้เกิดรายได้ ไม่ได้มองที่ตัวสินค้าอย่างเดียว ซึ่งบริษัทถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ หรือรายเล็ก ที่มีความคิด และต้องการทุนในการผลิต แต่ขาดสินทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อ

2.1.6) ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

1. บริษัทได้ผลิต และจัดจำหน่ายปุ๋ย มา 17 ปี ทำให้เห็นถึงการรักษาคุณภาพของสินค้า และเนื่องจากเป็นสินค้าเกษตร การรักษาชื่อเสียงของสินค้ามีผลต่อธุรกิจมาก เพราะเป็นตลาดที่มีคู่แข่งจำนวนมาก หากสินค้าไม่ได้คุณภาพจะทำให้เกิดผลเสียหายต่อธุรกิจในระยะยาว บริษัทจึงเสนอให้มีการสนับสนุนด้านการทำวิจัย เพื่อพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง และการตรวจสอบคุณภาพของสินค้า ซึ่งจะส่งผลกระทบระยะยาวในการดำเนินธุรกิจ

2. การสนับสนุนในด้านต่างๆ นอกเหนือจากการกระตุ้นให้จดทะเบียน และนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ เช่น ใบบรรองมาตรฐานต่างๆ ให้มีมาตรฐานสากล การหาตลาดต่างประเทศ และการสนับสนุนด้านการวิจัยตั้งแต่เริ่ม

5.2 ผลกระทบของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรณีการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน

การศึกษาผลกระทบของนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนที่มีต่อการลงทุนของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ โดยมีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นองค์ประกอบในการเข้าถึงทุนพบว่า มี 3 กลุ่ม ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายฯ คือ กลุ่มผู้ประกอบการ สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ และกรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน และได้รับอนุมัติสินเชื่อ จำนวน 5 ราย พบว่า ผู้ประกอบการได้ประกอบธุรกิจอยู่ก่อนแล้ว และต้องการพัฒนา ปรับปรุง ในลักษณะต่อยอด เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเดิมที่มีอยู่ จึงทำการวิจัย และทดลอง ปรับปรุงมาตลอด ในระหว่างที่ทำการพัฒนา ปรับปรุง ได้ขอเงินสนับสนุนบางส่วนจากสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวทช.) เงินทุนส่วนตัว และกู้เงินนอกระบบ

เหตุผลที่ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการฯ มีสาเหตุหลักจากการต้องการเงินทุน เพื่อผลิตสินค้าออกจำหน่าย เพราะก่อนมีโครงการฯ ไม่สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ เนื่องจากสถาบันการเงินไม่มั่นใจในสินค้าที่มีเอกสารสิทธิ์ว่าจะขายได้จริง สามารถมีรายได้ในการนำเงินมาชำระหนี้ ประกอบกับวงเงินกู้ที่ต้องการค่อนข้างสูงต้องใช้หลักทรัพย์อื่นค้ำประกัน เช่น ที่ดิน จึงทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าขายได้ จนกระทั่งมีโครงการฯ ซึ่งเงื่อนไข คือ เป็นผู้ประกอบการที่มีเอกสารสิทธิ์ทางทรัพย์สินทางปัญญา สามารถนำเอกสารมาใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันสินเชื่อได้ ซึ่งผู้ประกอบการมีเอกสารสิทธิ์ และมีสินค้าที่มีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นองค์ประกอบอยู่แล้ว จึงได้ติดต่อขอยืมกู้กับสถาบันการเงิน สถาบันการเงินได้ทำการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ที่ผู้ประกอบการมีกับกรรมทรัพย์สินทางปัญญา และทำการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อตามราคาประเมินของธุรกิจ ถึงแม้วงเงินที่ได้รับอนุมัติจะไม่เพียงพอ ทำให้ผู้ประกอบการต้องใช้เงินทุนส่วนตัวบางส่วน และเงินทุนหมุนเวียนจากธุรกิจเดิม แต่สิ่งได้รับนอกเหนือจากเงินทุน คือ การประชาสัมพันธ์เพื่อเปิดตัวสินค้าจากการได้รับเชิญไปออกแสดงนิทรรศการที่กรรมทรัพย์สินทางปัญญา และสถาบันการเงินผู้ให้สินเชื่อเป็นผู้จัด ทำให้มีผู้รู้จักสินค้าเพิ่มขึ้น และการได้รับการยอมรับจากสถาบันการเงินในการเขียนแผนธุรกิจเพื่อขอสินเชื่อ แต่ปัญหาที่ผู้ประกอบการได้รับ คือ การให้การสนับสนุน และให้คำปรึกษา ในเรื่องทุนสำหรับวิจัย พัฒนาเพิ่มเติม การขยายตลาดไปต่างประเทศ รวมทั้งปัญหาเรื่องระยะเวลาในการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ของกรรมทรัพย์สินทางปัญญาที่นานเกินไป ส่วนปัญหาเรื่องการลอกเลียนแบบสินค้าผู้ประกอบการแต่ละรายมีการพัฒนา ปรับปรุงสินค้าให้ทันความต้องการของผู้บริโภคโดยตลอด ผู้ประกอบการได้ป้องกันรายละเอียดของข้อมูลสินค้าค่อนข้างรัดกุม และไม่ได้บอกรายละเอียดของข้อมูลในการยื่นแบบจดทะเบียนเอกสารสิทธิ์หมดทุกอย่าง ทำให้ผู้ลอกเลียนแบบไม่สามารถเลียนแบบสินค้าได้ทัน และต้นทุนที่ใช้ในการลอกเลียนแบบจะสูงกว่า

ซึ่งนโยบายนี้ได้ส่งผลกระทบต่อในแง่บวกแก่ผู้ประกอบการรายใหม่ หรือรายเล็กๆ ที่ต้องการเงินทุนในการพัฒนา ปรับปรุงสินค้า แต่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ ให้สามารถมีเงินทุนในการทำธุรกิจต่อไปได้ เพราะถึงผู้ประกอบการจะมีความคิด หากไม่มีทุนในการวิจัย พัฒนา ก็ไม่สามารถผลิตสินค้าออกมาได้สำเร็จ แต่การให้เงินทุนเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ผู้ประกอบการประกอบธุรกิจได้ในระยะยาวจึงต้องมีมาตรการเสริมจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสถาบันวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำ และสนับสนุนทั้งด้านทุนในการวิจัย การขยายตลาดไปยังต่างประเทศ เป็นต้น

ถึงแม้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจะมีเพียง 3 ราย ที่ล้มเหลวในธุรกิจ คือ ผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่ 6 งวดขึ้นไป ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยได้ให้ข้อมูลในภาพรวมของผู้ประกอบการทั้ง 3 ราย โดยสรุปว่าผู้ประกอบการทั้งหมดได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดตามเงื่อนไขของโครงการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุน และได้รับการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อตามกระบวนการ ซึ่งพิจารณาแผนการผลิต การตลาด แผนการเงิน และการบริหารจัดการ ซึ่งผู้ประกอบการทั้ง 3 ราย ผ่านเกณฑ์การพิจารณา และได้รับอนุมัติสินเชื่อภายใต้นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

จากการติดตามผลประกอบการธุรกิจของลูกค้ำ ธนาคารเห็นว่าในช่วงแรกสามารถดำเนินการได้ดี ต่อมาลูกค้ำทั้ง 3 ราย มีปัญหาในครอบครัว ซึ่งเป็นปัญหาภายนอกที่กระทบต่อธุรกิจ อาทิ บุคคลในครอบครัวที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับธุรกิจยกยอก หรือข่มขู่ เพื่อแบ่งรายได้จากธุรกิจ ทำให้ลูกหนี้เลิกประกอบธุรกิจ และไม่สามารถชำระหนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหนี้เสียเกิดจากปัจจัยภายนอก ไม่ได้เกิดจากกระบวนการประกอบธุรกิจภายใต้นโยบายดังกล่าว

ภายใต้นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนสถาบันการเงินภาครัฐได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบายที่ให้สถาบันการเงินภาครัฐนำร่องในการดำเนินการ เพื่อสนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการทรัพย์สินทางปัญญาที่ต้องการประกอบธุรกิจ นโยบายนี้ทำให้สถาบันการเงินภาครัฐต้องปรับวิธีการพิจารณาหลักประกัน แต่โดยที่ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสินทรัพย์ที่ต่ออายุความเป็นหลักประกัน สถาบันการเงินจึงต้องหาวิธีพิจารณาให้เกิดหนี้เสียน้อยที่สุด ถึงแม้ว่านโยบายกำหนดแนวทางให้สนับสนุนสินเชื่อ สถาบันการเงินภาครัฐยังคงรักษาหลักการของการพิจารณาสินเชื่อไว้พร้อมทั้งเพิ่มความเข้มงวดในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ โดยประเมินมูลค่าธุรกิจเป็นหลักจะเห็นได้ว่าในปี 2547 สถาบันการเงินอนุมัติสินเชื่อตามโครงการดังกล่าวเพียงรายเดียว และในช่วงเวลา 3 ปี มีการอนุมัติสินเชื่อเพียง 69 ราย ซึ่งต่อมามีหนี้เสีย (NPL) เพียง 3 ราย อันเป็นผลจากความเข้มงวดดังกล่าว ทั้งนี้สถาบันการเงินยังเห็นว่าทรัพย์สินทางปัญญายังไม่สามารถประเมินมูลค่าสำหรับซื้อขายแลกเปลี่ยนที่เป็นที่ยอมรับได้ ไม่มีตัวตนจับต้องไม่ได้ เมื่อเกิดหนี้สูญไม่สามารถยึดได้ โดยสรุป คือ ยังไม่รับเป็นหลักประกันเงินกู้ นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนกรณีการแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นทุนมีผลกระทบต่อสถาบันการเงินให้เกิดเพียงการปรับเปลี่ยนแนวคิดเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หากมีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับการซื้อขายแลกเปลี่ยนได้อย่างน่าเชื่อถือ การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหลักประกันเงินกู้จะสามารถกระทำได้เช่นสินทรัพย์อื่น แต่ในขณะนี้ ตามประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกัน วันที่

4 ตุลาคม 2550 ของธนาคารแห่งประเทศไทย “ทรัพย์สินทางปัญญาต้องสามารถจำหน่าย หรือถือเป็นหลักประกันได้ตามกฎหมาย ต้องมีการประเมินที่นำเชื่อถือ และสามารถยึดได้ตามกฎหมาย ส่วนการประเมินหรือตีราคาตามขนาดของบัญชีลูกหนี้ หากสมาคมผู้ประเมินค่าทรัพย์สินแห่งประเทศไทย หรือสมาคมนักประเมินราคาอิสระไทย หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประกาศใช้ ให้ถือเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำต้องกันสำรองหนี้สูญ 90% ของราคาประเมิน” ทำให้สถาบันการเงินไม่กล้าปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการ (ที่มา : หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกัน, ประกาศ, ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2550)

ก่อนมีนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรมทรัพย์สินทางปัญญามีบทบาทหน้าที่ในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบประเมินทรัพย์สินทางปัญญา และคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินดังกล่าว ตามกฎหมายเท่านั้น ภายหลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน กรมฯ ต้องปรับบทบาทหน้าที่โดยเพิ่มภารกิจด้านการส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ ทั้งภายในและต่างประเทศ มุมมองเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาเปลี่ยนไปจากเดิมที่มองว่าเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน จับต้องไม่ได้ ไม่สามารถใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ โดยไม่สามารถยึดได้เมื่อเกิดหนี้สูญและไม่เห็นมูลค่าเชิงพาณิชย์ เป็นมุมมองใหม่ที่มองว่าทรัพย์สินทางปัญญาเป็นสินทรัพย์ถาวร ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการผลิตสินค้าเป็นต้นทุนการผลิตที่ส่งผลถึงคุณภาพสินค้า

นโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในระยะสั้นมีผลกระทบไม่มากนักกับผู้ประกอบการ และสถาบันการเงิน โดยทำให้เกิดแนวคิดและมุมมองทรัพย์สินทางปัญญาในแนวใหม่ แต่ขณะเดียวกันมีผลกระทบโดยตรงค่อนข้างมากกับหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ ซึ่งได้แก่ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้มีการปรับบทบาทหน้าที่ ทิศทางการดำเนินงานให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในการผลิตสินค้าคุณภาพที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ทรัพย์สินทางปัญญามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจของโจเซฟ ชุมปีเตอร์ (Josept Suchumpeter) และในอนาคตทรัพย์สินทางปัญญาจะมีความเป็นสินทรัพย์เท่าเทียมกับสินทรัพย์อื่นที่สามารถใช้เป็นต้นทุน เป็นหลักประกันในการเข้าถึงทุนของธุรกิจต่างๆ บทบาทหนึ่งของทรัพย์สินทางปัญญา คือ มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเทียบเท่าทุนทางด้านอื่น นอกจากนี้ในอนาคตแนวทางการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมจะมีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ที่เป็นที่ต้องการของสังคมมากขึ้น รวมถึงนวัตกรรมที่ให้ประโยชน์สูงสุดต่อสังคมมากขึ้น ในลักษณะของสวัสดิการสังคม (Social Welfare) มากขึ้น และผลตอบแทนของ

การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมจะเป็นแรงจูงใจให้นักประดิษฐ์ทั้งหลายสร้างสรรค์ พัฒนา วิจัยสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีทรัพย์สินทางปัญญาของ William Fisher